

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 10.— K
Fél évre 5.— —
Negyed évre 2:50 —
Egyes számai ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyitlittér sora 1 korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A király halála.

Magas ravatalon, imbolygó lángu halottas méczek őrtüze között, az örök békére való megdicsőülés megható maszkiájával az orcaján, pihen a mi Urunk Királyunk, Első Ferenc József.

A fájdalom hangja zokog bele a néhány szóba, mikor átgondoljuk, átérezzük és leírjuk: Meghalt a király.

Nemzedékek ura, a bölcsék tanácsadója, Magyarország ujjaalkotója távozott.

I. Ferenc József osztrák császár és magyar király november 21-én este lelépett a világ nagy színpadáról, amelynek mintegy hetven éven át egyik legérdekesebb szereplője volt. Nagyokkal élt együtt, nagyoknál nagyobb volt, szenvedőknél többet szenvedett. Kortársa már alig van. Akik a szívének közvetlen közelében életek, csoportosan várták őt ott fenn, a fehér felhők határain túl: egy fejesebőből vérző tragikus sorsu fiúr, egy szíve tájékán vérző mártírasszony, nekünk mindkettő olyan drága és siratott, mint neki magának; két lélek, aki, amikor utját az egeknek vette, meglelte utját a magyar néplélek világába, e világ legendáiba. És most ő, maga a király indult utánuk, Európa összes ágyuinak torka zengi utolsó utjához a gyászindulót, egy világháboru tüze a fákiya-tartója, aki az úr sötétségein keresztül átvilágít Neki az örök fényességbe.

Szokatlanul hosszú emberi életet élt, nagy örömeiben és lesújtó fájdalmakban változatosat. Égett és vérzett a világ, mikor mint tapasztalatlan ifju — rossz tanácsadóktól körülvéve — jött, s ime, mikor utolsó órája betelt és mint galambfehér aggastyán földi utjának végső fordulóját elérte: a megmerevedett holttetemet rejtő halottas terem lezárt redőin keresztül nyugalomát megzavarni átszüremlik a világháboru vérvihar-hulláma.

A ravatal rejtelmes magaslatán összekulcsolt kezekkel nyugovó király halhatatlan lelke a számonkérő Mindenható trónja felé száll s az ítélő Isten jobbán mutat az érkezőnek helyet, ott, ahol az érdemesek sorakoznak. És megszólal az Ur: Magyarország megholt királya, én feloldalak a vádtól, mellyel földi ellenségeid terheltek, nem vagy okozója a világ nemzetei vérbeborulásának!

Patriarcha korban érte uralkodónkat a világháboru kitörése, oly korban, amely nem az erőszakos kísérletezések ideje. A fennállóhoz, a megszokotthoz való ragaszkodás jellemzője az aggastyánnak s ha a többi hadviselő fél vezetői mind hibásak az ellenségeskedés földidézésében, az élet-tapasztalatokban bölcsés nemesedett agg királyt jogosan senki sem illetheti ezzel a váddal.

A világháboru vörös tüzében, amelyet mások gyújtottak évtizedeken át előkészített aknamunkával s amely agg uralkodónk sokat próbált koronájára a diadalmak vakító fényét vetette, ime, mint a fejedelmi nap a hegyek mögött, nyugodott le Ferenc József dicsőségben és megpróbáltatásokban gazdag élete . . .

Meghalt a mi öreg királyunk; Ferenc József nincs többé az élők sorában. Mily fájdalmas csapás ez mindnyájunkra nézve, akik egy hosszú életen keresztül megszoktuk ott látni őt a trón magasságán s tudni azt, hogy az ő nagy bölcsessége, az ő sok tapasztalata és az ő véghetetlen lelkiismeretes kötelességtudata áll őrt a kormányzat legfőbb polcán. Nincs többé. A világégés szörnyű dulásai közben dőlt ki az élők sorából.

Négy napig tartott az aggastyán küzdelme a halállal s közben számba se vette vészes ellenségének közelségét. Rendesen végezte teendőit, mintha semmi baja se lenne. Kihallgatásokat adott, tanácsosait fogadta és aktákat intézett. Reggel négy órakor már a dolgozó-asztalánál ült és nem törődött a halál fuvalmával, amely e napokban már ott leskelődött nemes alakja körül. Az utolsó lehelletéig hiven teljesítette uralkodói hivatását s az utolsó pillanatban is, amikor a halál kilopta mártír szívéből az élet szikráját, a fejedelmi gondok tengere terhelte agyát.

Az elismerő köszönet adóját rójuk most le hódolattal a ravatal mellett, melyen a legalkotmányosabb király teteme fekszik kiterítve. Mély gyászba borulva veszünk tőle végbucst s aggódó lélekkel, könyes szemmel kérjük roskadt térden a hatalmas Istent, ki kezében tartja királyok életét, nemzetek sorsát, történet folyását, világ tengelyét: tartsa oltalmában és óvja áldásával ezt a sokat szenvedett magyar hazát!

Az alispán az élelmiszer-uzsora ellen.

Zalavármegye alispánjának, Árvay Lajosnak aláírásával „Hirdetmény” jelent meg városunkban és a vármegye összes helységeiben, amely szigorú intézkedéseket tartalmaz az élelmiszer-üzorák (élelmi) cikkek uzorszerű drágítása ellen. A rendelet felsorolja az egyes árdragítási esetek szigorú büntetésére vonatkozó paragrafusokat, közli a büntetések nagyságát, a hatósági közegeket a legszigorubb ellenőrzésre utasítja s végül kéri a közönséget, hogy az egyes árdragítási eseteket akár bizalmas uton is hozza a hatóság tudomására.

A hirdetmény egész terjedelmében a következők hangzik:

Általános a panasz, hogy a lakosságnak élelmiszer-üzorák (élelmi) cikkekkel való ellátása és az árdragító visszaélések tárgyában 4207—M. E. 1915. sz. a kibocsátott kormányrendelet intézkedései megsértésével súlyos visszaélések követtetnek el a közellátásnak és ezzel közvetve a hadviselésnek is jelentékeny hátrányára.

Ennélfogva a lakosságot a rendelet következő büntető rendelkezéseire figyelmeztetem:

16. §.

Ha a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el s az 1914: L. t.-c. 9. és 17. §-a alapján két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

1. aki élelmiszer-üzorák (3. §.) a hatóságilag megszabott legmagasabb áron felül, vagy hatóságilag megszabott legmagasabb ár hiányában — a piaci helyzetre való tekintettel — aránytalanul magas áron hoz forgalomba;

2. aki nyereszkeskedés céljából élelmiszer-üzorák (3. §.) cikket anélkül, hogy annak forgalomba hozatalával hivatászerűleg, vagy hivatásból folyólag foglalkoznék, vagy annak forgalomba hozatal céljából való megszerzésére hatósági engedélyt nyert volna, — saját házi és gazdasági, vagy üzemi szükségletét aránytalanul meghaladó mennyiségben beszeréz, vagy a hatóság rendelkezése ellenére a forgalomból visszatart;

3. aki élelmiszer-üzorák (3. §.) cikkek előállítására (termelésére) vagy forgalomba hozatalára szolgáló üzemet a hatóság rendelkezése ellenére a viszonyokban rejülő kényszer nélkül megszünteti vagy korlátozza;

4. aki forgalomba hozatal végett előállított (termelt) élelmiszer-üzorák (3. §.) cikket kellő indok nélkül szándékosan megsemmisít, értékében lényegesen csökkent, használhatatlanná tesz, rendeltetésétől lényegesen eltérő célra használ fel, alakít vagy változtat át;

5. aki részt vesz oly összebeszélésben vagy egyesülésben, amelynek célja a jelen §. 1—4. pontjaiban említett cselekmények valamelyike.

17. §.

Ha a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és az 1914: L. t.-c. 17. §-a alapján két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

1. aki avégből, hogy a vásárra (piacon) kerülő élelmiszer-üzorák (3. §.) cikkek mennyiségét csökkentse és ezzel árukat drágítsa, más lebeszél arról vagy visszatart attól, hogy

élelmiszer-üzorák (3. §.) cikkeit a vásárra (piacon) vigye, vagy ott áruba bocsássa;

2. az az árus, aki a piacra élelmiszer-üzorák (3. §.) cikket szállított eladót a piacra érkezés előtt feltartóztatja és tőle az élelmiszer-üzorák (3. §.) cikket megveszi;

3. az az árus, aki a piacra hozott élelmiszer-üzorák (3. §.) cikkeit a vásár idejének kezdete előtt ott eladja, vagy megveszi;

4. az az árus, aki élelmiszer-üzorák (3. §.) cikkek vásárlásánál a piacon, az utcán, vagy házról-házról elárulásoknak a követelt árnál, vagy követelt ár hiányában az addig szokásos áránál aránytalanul magasabb árt kínál vagy felajánl avégből, hogy az áru megszerzését másokkal szemben magának biztosítsa;

5. aki másokat állhírek terjesztésével, vagy egyéb módon félrevezet avégből, hogy ezáltal az élelmiszer-üzorák (3. §.) cikkek árának drágulását idézze elő.

Egyuttal figyelmeztetem a lakosságot, hogy a rendelet értelmében az az árukészlet, melynek tekintetében a kihágás elkövetett, elkobzandó; a 16. §-ba ütköző kihágás esetében pedig a rendőri büntető bírósági ítélet az elítélt költségén hírlapilag és nyilvános kifüggesztés útján köztudomásra hozandó.

Továbbá figyelmeztetem a lakosságot arra is, hogy ezen rendelkezések szerint nemcsak az büntetendő, aki a felsorolt kihágásokat elköveti, hanem az is, aki azok elkövetésére mást reábir, vagy a kihágás elkövetését előmozdítja, könnyíti, vagy erre mást reábir, ugyiszintén, aki a kihágás elkövetése után nyújtandó segély, vagy a kihágás elkövetéséből származó haszon biztosítása, vagy pedig a hatósági intézkedések meghiúsítása iránt a tétlessel vagy másokkal egyetért.

Végül, amidőn figyelmeztetem a lakosságot, hogy az összes hatóságokat és hatósági közegeket szigorú ellenőrzésre és a kihágások bejelentésére utasítottam: egyuttal fölkérem, hogy a hatóságokat és közegeiket a fenforgó közérdek és jogos magánérdekek megóvása szempontjából eljárásukban hathatósan támogattni és a tudomására jutott visszaéléseket legalább is bizalmas uton a hatóság tudomására hozni sziveskedjék.

Zalaegerszeg, 1916. november 10-én.

Árvay Lajos s. k.
alispán.

A vaspénz.

Néhány hónappal ezelőtt forgalomba került a vas huszifilleres. Az ember alig veszi észre a változást.

A vas huszifilleresnek már vannak törvényes leszármazottjai is: a vas kétfilleresek. Ezek már mint a vas huszifilleresek gyermekei jöttek a világra.

A népnek és az ifjuságnak nagy elégtelét jelent, hogy a régi egykrajcár és a későbbi kétfilleres vasból lesz réz helyett. Mert a krajcár, vagy a kétfilleres amugy is „vas” volt már régóta, talán a keletkezése óta. Sohasem nevezték krajcárnak, vagy pláne kétfilleresnek, különösen pedig amikor nem volt, nem azt mondta az ember, hogy „nincs egy kétfilleresem se,” hanem így ismertettük az állapotot:

— Nincs egy vasam se!

Eddig rézből volt, amit „vas”-nak nevezünk, most aztán vas lett igazából. Végre el kellett következnie az igazságok idejének. A nép és a bohémvilág addig nevezte vasnak, amig csakugyan vas lett.

Az első eset ez, hogy a pénz megfelel az elnevezésének. A vas kétfilleres az első, amit igazi néven szólítottunk. Ezideig semmiféle pénzt sem hívunk úgy, ahogyan hivatalosan be lett lajstromozva. A régi négykrajcárost pl. suszter-tallérnak hívtuk. A tizkrajcáros neve „hatos” volt s ezt a nevet átörökölte a huszifilleres is. A huszifilleres, vagyis a „hatos” tíz „vas” volt. Hívták azonban a tizkrajcáróst és utána a huszifillereset „piczulá”-nak is, de csak a távoli székely falvakban. De volt becéző neve is a tizkrajcárós-nak vagy huszifilleresnek: Haci.

A forintot „pengő”-nek hívták akkor is, amikor „egy forint” volt kidomborítva az ezüstön, de akkor is, amikor egyforint papírban volt, sőt amikor mint papírkétkoronás tét vissza, megint pengő lett belőle.

„Biká”-nak is nevezték az egyforintost, ami tekintélyes volt és „bükki”-nek kicsinyítették, ha kölcsön gyanánt szerepelt.

— Adj két büköt kölcsön, — szólt a megszorult ember.

Eltelenben, amikor megadta, már bikának nevezte.

— Itt van két bika; megadom, köszönöm!

Előkelőbb körökben a kölcsönvevésnél is megmaradtak a bika mellett. Zavarba is jött egyszer a meghölgött Széll Kálmán, aki világhírű állattenyésztő volt. Miniszterelnök korában sokáig beszélgetett a klubban egy újságíróval. Már csak ketten maradtak. Végre az újságíró is távozni készült, sietett a szerkesztőségbe s ekkor vette észre, hogy nincs nála pénz kocsiára.

— Kegyelmes uram, — szólott gyors elhatározással — adjon nekem két bikát!

Nagyt nézett Széll Kálmán. Hiszen ő igen szerette az újságírókat. De hogy az ő kedvenc gazdaságából csak egy odaadjon két bikát, arra még sem számhatta rá magát ilyen egyszerűen.

— Édes fiam, — mondta — hát hiszen tudja, ami azt illeti... de mondja csak, mire kell magának a két bika...?

Olyan jókedvűen kérdezte, hogy az újságíró zavar nélkül válaszolta:

— Kocsi miatt...

Széll Kálmán most igazán meghökkent. Tán valami baj van és szeliden kérdezte:

— Kocsiba akarja fogni a bikákat?

— Oh nem, kegyelmes uram. Kocsiára kell a két forint, hogy gyorsabban mehessen a szerkesztőségbe.

Nagyt nevetett Széll Kálmán, átadta a két forintot és meg is feledkezett róla.

Másnap este az újságíró beállított a klubba — Kegyelmes uram, elhoztam a két bikát!

Széll Kálmán szórakozottan, de a szenvedélyes gazda érdeklődésével felelt hirtelen abban a hitben, hogy valami szenzációs fajta bikáról van szó:

— Hol vannak? Hol vannak?

Az újságíró letette az asztalra a két ezüst forintost. Akkor ocsudott fel Széll Kálmán és jókedvűen fekiáltott:

— Na, maga másodsor csap be engem!

...Mily más idők voltak! Akkor még nem adtuk egy negyedkiló husért — egy bikát...

Kérjük hátralelkos előfizetőinket, hogy tartozásaikat küldjék meg a kiadóhivatal címére. Szól e kérésünk különösen azoknak, kik lapunkat elfogadják s hosszabb idő óta nem fizetnek. Nekünk a lap előállítására, papír stb. tetemes költségünkbe kerül, ötszörte-hatszörte többbe, mint a jobb időkben, nem kívánhatja tehát senki tőlünk, hogy minden viszontszolgálat nélkül ingyen lapot adjunk s mai drágavilágban bárkire is ráfizessünk.

A király Zalamegyében.

1896. szeptembere örökké nevezetes napja lesz Zalavármegyének. A király a csáktornyai nagygyakorlatok alkalmával három napig Zalában tartózkodott és ezalatt a zalaujvári grófi kastélyban lakott. Szeptember 20-án udvari különvonattal érkezett a király Csáktornyára, ahova a lakosság óriási örömrivalgása között érkezett meg. Valamennyi zalai állomást, amelyet a király vonatja érintett, sűrű, ünneplőbe öltözött ember-tömeg lepte el, amely az uralkodót lelkes eljénekkel üdvözölte. Az összes állomási épületek is ünneppiesen fel voltak díszítve.

Csáktornyán az állomáson megjelentek gróf Jankovich László főispán, Csertán Károly alispán, Kolbenschlag Béla főszolgabíró, Opris postazagató, gróf Zichy Ágost belatinc, gróf Festetics Taszilo keszthelyi, gróf Festetics Jenő csáktornyai földbirtokosok, a papság és a környék intelligenciája igen nagy számmal. A király fogadására Alsólendváról is sokan átutaztak. A vonat délben 1 óra 15 perckor érkezett meg. Mikor a király, akin magyar tábornoki egyenruha volt, Ottó főhercegtől kísérvé kiszállt a vonatból, a főispán szép beszéddel üdvözölte, melyre az uralkodó a következőleg válaszolt:

— Örömmel jöttem Zalavármegyébe s fokozni fogja örömetem, ha a hadgyakorlatok alkalmából összpontosított csapatok ezen vármegye lakosságánál, mint nem kétem, szíves fogadtatásra találnak.

A dörgő éljenzés lecsillapulása után a király élénk beszélgetésbe bocsátkozott az üdvözlésére megjelent urakkal. Dr. Hajós Kálmán alsólendvai ügyvédől azt kérdezte:

- Ön is birtokos?
- Nem, felség, én ügyvéd vagyok Alsólendván.
- Van-e sok per?
- Per, az van sok, felséges uram, de pénz kevés.

A cercle után a király Ottó főherceggel nyitott hintóban az ünnepi díszit öltött városba hajtatott, a sűrű néptömeg örömrivalgásától követte. A király az új lovassági kaszárnya előtt leszállott. Csertán alispán megköszönte, hogy őfelsége kegyes volt a kaszárnyát megtekinteni, mire a király így szólt:

— Én köszönöm, hogy figyelmeztettek, mert a szép épület valóban érdemes a megtekintésre.

Ezután ismét felült kocsijára és Zalaujvárra hajtatott. A kastély parkjában József főherceg, báró Fejérváry honvedelmi miniszter és a tábornoki kar fogadták a királyt, bent a kastélyban pedig ennek tulajdonosa, gróf Festetics Jenő üdvözölte hódolatteljesen. Három napig volt a király a zalaujvári kastély lakója.

Szeptember 21. és 22-én volt a nagygyakorlat s a király 23-án utazott el Zalamegyéből.

Leszállítják a lisztadagokat.

Zalavármegye alispáni hivatala a Közélemezési Hivatal előnkétől a következő szigorú rendeletet kapta:

„A kenyérmagtermés kedvezőtlen eredménye és a hadsereg szükséglete következtében a polgári fogyasztás csak úgy lehetséges, ha a hatóságok a rekvirálás alkalmával minden fölösleget feltárnak és a termelők által örölt gabona vamájának a Haditermény rendelkezésére való bocsátását is a hatóságok a legszigorubb ellenőrzik. Ugy a rekvirálások, mint a vámmalmok bejelentéseinek ezidőszerinti csekély eredményeivel a hadsereg és a polgári lakosság fogyasztásának az átmeneti időben való fönnakadását csakis rendkívüli megszorítással és a legnagyobb takarékoság keresztülvitele mellett lehet elkerülni. Minthogy a törvényhatóság havi lisztkontingenének megszorítása elkerülhetetlen, — felhívom, hogy a törvényhatóság fogyasztásának így értelemben való korlátozását már most kezdje meg, azaz a megszorítást már a jelenlegi készletek kiszolgáltatásánál is érvényesítse.”

A közélemezési elnök rendeletét az alispán nyomban közölte a vármegye összes főszolgabíraival, így az alsólendvaival is, s elrendelte, hogy a lisztadagokat mindenütt haladéktalanul le kell szállítani, mivel a vármegye is 30 vagonon lisztet kap havonként az eddigi 60 vagon helyett. Az alsólendvai járás területén nyomban fogana-

tosították a rendeletet s redukálták azt a lisztporciót, ami eddig sem volt valami bőséges. Így, amíg eddig fejenként és naponként 240 gramm, vagyis 24 deka lisztet kaptunk, addig ezután az eddigi mennyiségnek fele, vagy legjobb esetben harmomegyed részét fogjuk kapni. De leszállították — és pedig igen lényegesen — a földmiveléselt és nehéz testi munkával foglalkozók lisztadagjait is és pedig az eddigi napi 400 gramm helyett ezek is csak 200 grammot kaphatnak.

A legközelebbi lisztjegy-kiadásnál az összes jegyeken ki fogják javítani a havi mennyiséget, sőt akik november 15-én és a következő napokon (a rendelet megjelenése előtt) siettek megvásárolni az egész havi lisztjüket, azoknak egy bizonyos mennyiséget, valószínűleg fejenként egy kilót és 20 dekát, levonnak. Hogy miképpen redukálják azon boldogoknak a lisztadagjait, akik az aratás után az egész évi gabonaszükségletüket beszerették, erre nézve még nem történt intézkedés, de hír szerint ezeknek a készletük egy bizonyos százalékát vissza kell szolgáltatni.

A lelkes, hazafiás lendvai publikum néma megadással fogadta az amugy sem bő lisztadagok redukálásának híret. Az ország gabonakészlete fogy s csakis a legnagyobb megszorítással érhetjük meg az utat. Reméljük, hogy nemskára érkezik az az idő, amikor a kormány nemcsak elvesz a nép élmezéséből, de hozzá is tud adni.

HIREK.

Fölfelé megy

borban a gyönyör, jól teszi. — énekelte jó Petőfi Sándorunk valamikor régen, a jó időkben, amikor még nem került három kronosiba, ha egy liter gyönyöröző borban akartak gyönyörködni az emberek. Ha most élne a lánglelkű poéta, ma csekély változással így énekelne: „Fölfelé megy a tej ára...” És a tej, ha egyáltalán lehetséges, csak azért is fölfelé menne, mert az a jó szokása megvan neki, hogy sohasem megy lefelé, mindig csak fölfelé...

Szinte már természetesen, magától értetődőnek tekintjük, hogy a lendvai milimárik, ahányszor csak elkövetkezik az esése, mindig újabb és újabb áremeléssel rontják el a szájunk izét. A háboru előtt (óh boldog idők!) még literenkint 7—8—9 krajcárért annyit tejet kaphatunk, amennyi csak belénk fért. De a háborunak immár a huszonkilencedik hónapját taposunk, a tej már régen megszűnt az előbbi szerény élelmi cikk lenni, egyszerűen nagyzási mániába esett és ma már olyan drága portéka, hogy felkellene másznom a „lármafá”-hoz, ha találkozni akarnék az árával. Ma, a háboru huszonkilencedik havában potom 24—26 krajcárköréért vesztegetik a tej literjét a boldog Alsólendván. Hát nem irigylésre méltó, boldog állapot ez? Dehogynem.

— Lesz még drágább is ennél, — vigasztalt meg legutóbb a tejeseim és meg hozzátette: — Hja, drága a cipő is! — Hiába esküdöztem neki, hogy a cipődérágasgot nem én csinálom, nem használt semmit, lakonikus rövidséggel tudomásomra adta, hogy legközelebb már 28 krajcárra emeli föl a tej árát és ha nem tetszik nekem, igyam a pereputtyommal együtt kutyvizet.

Éppen a mai Híradóban, a második oldalon közlöm az alispánnak egy szigorú rendeletét, melyet az élelmiszerek Sobri Jósáki ellen adott ki. Vajjon az alispán rendelete eszébe juttatja-e a lendvai hatóságoknak, hogy ráleljenek kissé a tyukszeműkre azoknak a lelketleneknek, akik a városi közönség pénzét bitang jószágunk tekintik?!

— **A belügyminiszter Zalavármegyéhez a király haláláról.** Sándor János belügyminiszter az alábbi körrendeletet intézte Zalavármegye törvényhatóságához:

Mélységes megrendüléssel közlöm a gyászos hírt, hogy hön szeretett királyunk, I. Ferenc József ö csaszari és királyi felsége Schönbrunnban f. évi november 21-ikén este 9 órakor csendesen elhunyt. Történelmi időkben szállt sirba a magyar király, akinek példátlanul kimagasló uralkodása, bölcsessége csodálatlanul töltötte el a világot. Nemzete életünk fejlődésének nagy munkájával a legdicsőbb fejedelmek sorába emelkedett. Mint jóságos atyját, mint boldogulásának megalapozóját, rájónó hűséggel, bensőséges szeretettel környezte őt a magyar nemzet, amely gyászba borulva áldja örökké dicsőséges emlékét.

Sándor János.

— **A király halálának híre Alsólendván.** Agg királyunk váratlan halálának híre szerdán a kora reggeli órákban érkezett meg városunkba. A szomorú hír villámgyorsan terjedt el a városban s a kora reggeli órákban mélyen megrendülő üjságoltak egymásnak az emberek, hogy: Meghalt a király. Lapunk szerkesztősége reggel fél nyolc órakor kapta az első telefon-értesítést a király haláláról. Alighogy a szomorú szenzáció-nak híre ment, a középületeken és számos magánházban egymásután jelentek meg a gyászlobogók. Alsólendva épületein szomoruan lengnek a gyász szimbolumai s külsőleg is kifejezésre juttatják a fájdalmat és részvétet, melyet a lakosság lelkéből apostoli királyunk váratlan halála váltott ki.

— **Személyi hír.** Gróf Zichy Ágost v. b. t. l., főudvarnagy, aki családjával együtt hosszabb időn át belatinc kastélyában tartózkodott, a múlt héten elutazott Belatincról.

— **Átelyezés.** A pénzügyminiszter Oriás János hidaimási m. kir. adóhivatali pénztáros, Oriás János alsólendvai polgár fiát, a somorjai adóhivatalhoz helyezte át.

— **Katonai előléptetés.** A király lapunk régi, jótollu munkatársát, Vlay Imre 48-ik gyalogezredbeli zászlót, a nagy és kis ezüst vitézégi érmek tulajdonosát, hadnaggyá nevezte ki. Vlag csak néhány héttel ezelőtt a román harctéren kapta meg a zászlósi rangot s most új előléptésben részesült. A hadnagyi kinevezés Szombathelyen érte munkatársunkat, ahol egyik kórházban fekszik beteg.

— **Az ötödik hadikölcsön.** Mint előre jeleztük, a kormány a most kibocsátott hadikölcsön alkalmával szintén kétféle típusú kötvényt bocsát jegyzésre és pedig: 6 százalékkal kamatozó járadékölcsön-kötvényeket és öt és fél százalékkal kamatozó törlesztéses kölcsön-kötvényeket. A jegyzés november 23-tól december 22-ig tart. Az aláírási helyek ugyanott vannak, ahol az előbbi hadikölcsönöknél voltak. A 6 százalékkal kamatozó járadékölcsön-kötvény kibocsátási ára minden 100 korona névértékű kötvény után: ha az aláírások teljesen kifizették november 23-tól december 5-ig 97 K 70 fill., december 5. után 98 kor.; kedvezményes fizetés esetén 98 K 50 fillér. Az öt és fél százalékkal kamatozó törlesztéses kölcsön kibocsátási ára 100 koronás névértékű kötvényenkint: ha az aláírások teljesen kifizetik november 23-tól december 5-ig 96 kor., december 5-ike után 96 K 25 fillér; kedvezményes fizetés esetén 96 K 75 fillér. Mindkét kölcsönkötvény kibocsátási ára csak látszólag drágább, mint az előbbi jegyzéseknél volt. A hat százalékos kötvények ára tulajdonképpen 97 K 13 fillért tesz ki, arra való tekintettel azonban, hogy a kötvények kamatozása már november 1-én kezdett veszi, a megtérítendő kamatok teszik ki a differenciát. Ugyanez az eset áll fenn az öt és fél százalékos kötvényeknél is, amelyeknek a kamatozása október 1-én veszi kezdetét. Ezeknek a kötvények ára ezek szerint tulajdonképpen 95 korona.

— **Halálozás.** Dr. Ha va s József letényei ügyvéd, akit városunkban is sokan ismertek, 39 éves korában elhunyt. Dr. Havas sarlachba esett s a betegség átragadt ifju hívesére és két kis gyermekére is. A rettentés kór pár nap alatt végzett az apával, a család többi tagja pedig ma is ágyban fekszik. Dr. Havas József szimpatikus, tevékeny szerepet vitt Leténye társas-életében.

— **A dunántúli evang. püspök beiktatása.** K. a pi Bétát, a dunántúli evang. egyházkerület új püspökét Szombathelyen december 14-én iktatják be püspöki méltóságába.

— **Bántornán meghalt az utolsó 48-as honvéd.** Bántornya községben f. hó 18-án halt meg az utolsó 48-as honvéd: Vojkovics József bántornyai lakos. Vojkovics részt vett Budavár visszavételénél, ahol a fején meg is sebesült s a kardvége ezideig is látható volt. A hős honvéd kívánsága mindig az volt, hogy ha ő meghal, őt az iskoláshű zászlósnak kiserjék ki a temetőbe. Ezt a kívánságát teljesítették is. Temetése vasárnap délután volt s az egész fára népe, kik a délutáni vecsernyéről jöttek ki éppen akkor, elkísérte utolsó útjára. A tanítósa a tanulóifjúsággal fátójjal bevont nemzetiszínű zászlóval vonult ki a temetéshez s koszorút is helyezett a hős honvéd koporsójára. A sírnál a kántortanító megható gyászbeszédet mondott, amely alatt szem alig maradt szárazon.

— **Maximálni fogják az élelmiszerek árát.** Lapunk egy más helyén közöljük Árvay Lajos alispán legújabb rendelkezését, melyet az életszükségleti cikkek árának drágítói ellen adott ki. E rendelkezés kapcsán Székely Emil alsólendvai főszolgabíró holnap, hétfő délelőtre értekezletre hívta össze a járás jegyzőit, melyen meg fogják beszélni a tennivalókat. Az értekezlet eredményeképen valószínűleg az egész járásban maximálják az összes életszükségleti cikkeknek az árát. — A maximálás azonban, amint az eddigi tapasztalatok mutatják, csak úgy fog a célnak megfelelni, ha az árakat maga a közönség is szigoruan betartja és ellenőrzi, a tapasztalt kihágásokat a hatóságunk feljeleníti s a hatóság az egyes esetekben soron kívül meghozza ítéletét.

— **Matzenauer gróf keresete a kincstár ellen.** Matzenauer Károly gróf pártosfalvai birtokos, ügyvéde útján 430.000 korona kártérítést végett keresetét adott be a honvédhadikincstár ellen. Keresetében elmondja, hogy őt, aki hazánk és a délamerikai államok között közvetített s aki meghatalmazott délamerikai miniszter és pápai követ, a fiával együtt 1914. augusztus havában kémkedés gyanúja miatt a pozsonyi honvédhadosztálybíróság fogházába szállították. Tizenöt hónapig volt vizsgálati fogságban. Ekkor ártatlansága kiderült és szabadlábra helyezték. A vizsgálati fogságban téglá esett a fejére s ő agyrázkódást szenvedett. Azóta beteg és a hosszas vizsgálati fogság anyagilag is kedvezőtlen helyzetbe juttatta. Ezért kárárt 430.000 koronában számítja fel és ennek megtérítését kívánja a hadikincstártól. A budapesti törvényszékben ebben az ügyben a napokban lesz a szóbeli tárgyalás.

— **Zalamegyében is összeírják az élelmiszervételeket.** Illetékes helyről jelentik, hogy legközelebb az egész országban összeírják a lakosság élelmiszer-készletét, hogy kinél mennyi gabona, liszt, bargonya, tengeri, zsir, bab, borsó, kávé, cukor, petroleum stb. van. Az erre vonatkozó rendelkezést a belügyminiszter már meg is küldte Zalamegye törvényhatóságának. Zalában az elrendelt összeírást a közigazgatási tisztviselők fogják a legnagyobb körültekintéssel végezni, még pedig úgy a városokban, mint a legkisebb falvakban, tanyákon, uradalmakban stb. Az összeírásnak az a célja, hogy megtudják, kinek mennyi az élelmiszer-készlete, mert csak így lehet megállapítani, hogy hol miből van hiány és hol van valamiből felesleg. Az összeírás alapján a felesleget arányosan megosztják és a hiányt pótolják. Aki az összeírásnál valótlan adatokat vallanak be, szigorú büntetésben részesülnek és ezenkívül a nagy nyilvánosság előtt is megbélyegzik őket. Az összeírásnak ez év végére kell késznek lenni.

— **Szerencsétlenül járt városbíró.** Rédey József, Sümeg város helyettes bírája megrendítő szerencsétlenségnek esett áldozatul. Rédey hétfőn reggel kocsián az erdőre ment. Az erdőben a kocsi felborult és oly szerencsétlenül, hogy a városbírónak a kocsi oldala a gégéjét oly nagy erővel nyomta, hogy fulladását okozta. Minthogy a közelben senki sem volt, a szerencsétlen közvégső bíró megmenteni nem lehetett. Holttestére csak órák múlva akadtak rá a járőrök.

— **A nikkell húszfilléresek** ez év végén értéküket veszítik. Akinek vannak ilyenek, siessen becsérélni, mert dec. 31-ike után nem fogadják el.

— **Az erdélyi menekült pénze.** Egy szégyen menekült asszony hétfőn a Pollak-fele üzletben lejegyezte az erszenyét, amelyben 34 korona, az asszony egész vagyonkaja volt. Az erszeny leereszt észrevette Huszti Sándorné bükkhegyi asszony, titokban felvette az erszenyét és elcsélt vele. Később a csendőrök Husztnét a Dolgos-féle üzletben megtalálták és vallatni kezdték. Amikor az asszony látta, hogy másképp nem menekülhet, az erszenyét észrevevénül beleszalasztta egy Szolárné nevű asszony kosarába. A csendőrök nem vették észre a turpisságot, Husztnét megmotozták, de az erszeny persze nem volt nála. Már-mar azt hitték, hogy nem Husztné talalta meg a bugyellárst, mikor órák múlva Szolárné nagy ijedten megjelent a csendőrösek s előadta, hogy otthon a kosarában egy idegen erszenyét talált, amit sietett átadni a csendőröknek. Husztnét a csendőrség tejelentette a kir. járásbíróhoz.

— **Maximálták a szappan árát, — nem lesz szappan.** A kormány végre a szappan-uzsorának is a nyakára hag. Hadiszappant gyártani gyártani, amelynek árát a kormány ekként állapította meg: Feikölös darab szappan 2 kor. 08 filler, negyedikölös darab 1 kor. 04 filler, egy nyolcadkölös 52 filler. Pipere-és borotváló szappant csak az Oaj-és Zsiradekügyi Bizottság engedélyével szabad előantani.

— **Bömbölli Piku elmegy a harctérre.** Egy katonaismerősünk írja Nagykanizsáról: A napokban a 20-as honvédeknek egy menet-százada ment el innen. A „menet”-et a lendvai közönség egy régi, kedves ismerőse is elment a harctérre: Feher Miklós, a hírhedt Bömbölli Piku. Mikor a laktnya udvarán már urakészen állott a század, a százados ur parancsára két szuroonyos katona kivezette Pikut a „dutyi”-ból, ahol tavaly óta a szökésért és a Lendva környékén ekkövetett betörései miatt hüssölt, de ahol igazán példásan viselte magát. A százados megszólította:

- Hát Feher Miklós, elmész-e a harctérre?
- El! — felelte a megjavult betyár.
- Nem fogsz megszökni megint?
- Nem.
- Hát jól is teszed. Mert ha még egyszer megszöknel, velem jönne meg a bajod. Megértetted?
- Igen.

A százados ur most ráparancsolt, hogy hamar szereljen fe. Feher csak aii. A százados ur megkérdezte, hogy mire vár? Feher himez-hámoz, végre nagyot nyel és kiböki:

— Százados ur kérem, hogyan menjek el a harctérre, mikor egy vasam sincsen?...

Százados ur benyult az erszenyébe és egy tizkoronás bankót adott neki. És a Piku örömtől ragyogó arccal ment a harctérre...

— **Katona-bakkancsokat keresnek a zalai falvakban.** Egy idő óta nagy közkedveltségnek örvend a falusi nép sorában a katona-bakkancs. Igen sokan szagattják a hadikincstár lábbelijét, akiket most a csendőrség igazolásra szólít fel, hogy miként jutottak a kincstár bélyegzőjével ellátott lábbelihez. A legtöbb bakkancs a szabadságot, vagy ideiglenesen fölmentett bakák lábáról került a „cibü”-ek lábára, mint „uraktól levetett” lábbeli. A zalamegyei falvakban s az országotukon csendőrjárátok minden gyanus bakkancsra szemet vetnek s ha nem katona a viselője, számon kéri, hogy hol, kitől és miképp szerezte és ha nem tudja elfogadhatóan igazolni levetetik a lábáról s megindítják ellene az eljárást.

— **Megszűnik a sajtgyártás.** A sajtgyártás a mai viszonyok között igen hasznothajtó foglalkozás, azonban sok tejet von el a gyerekektől és betegetektől. Ezért a kormány azzal a tervvel foglalkozik, hogy a hazai sajtgyártást korlátozza, esetleg be is szünteti. Természetesen ez a rendelkezés nem zárna ki a külföldi sajt behozatalát és fogyasztását.

— **Piaci borzalmak.** Nagyon jól tudjuk, hogy népünk nem az a nép, amely a régi volt. A sok idegenszerű divatbolondság szívét-lelkét is divatosá: piszkossá tette. Tessék csak kimenni a piacra, bárki meggyőződhetik róla. Tegnap reggel is igazán impertinens módon zsaroltak a vevőközönséget. Egyik helyen 60 fillérért adták a tej literjét. A tojás darabja 32 fillérért kelt. A köles literjét 2 K 40 fill.-ért, hajdinát 3 K 60 fillérért, mákot 3 kor. 20 fillérért mértek. Akkora kis darab vaj, amit egy öt éves gyermek uszonakenyereére lehetne rákenni, 1 K 20 fill. volt. Egy uriaszony megállott egy kis kosár dió előtt. Kérdősködésére megtudja, hogy 12 szem dió 20 fillér s mikor kért 14-et, a frájlá dühösen füget mutatott. — Ilyen és ehhez hasonló esetek történnek mostanában a lendvai piacon!

— **Állatbetegségek járásunkban.** Az alsólendvai járás területén a következő községekben uralkodik ragadós állatbetegség: Alsólendván Csentevölgyön, Rédcisen és Völgyifaluban száj és körömfájás, Pusztaszentpéteren lö-rühkór, A sólendván és Völgyifaluban sertésvész.

— **Könyv a zalai honvédek hősiességéről.** A háboru kitörése óta Pogány Kázmér a nagykanizsai 20-as honvédekkel harcol. Harmadik esztendeje, hogy fegyverrel cserélte fel az újságíró eleven tollát s amíg mindannak tanúja volt, amit most megjelent „A rokitnói mocsarakban” c. kitűnően megírt könyvében elibenk hoz, a pórtartalékos író vitészégi éremmel kitüntetett hadnaggyá változott. Meleg szívvel, élesen figye ő emberi szemmel s a hivatásos író, színes, elő-

A Magyar Állam által
kibocsátott V-ik

HADI KÖLCSÖN

hivatalos jegyzési helye
az Alsólendvai Takarékpénztár.

kelő, tulajdosoktól ment stílusával emel emléket a hős zala: 20-asoknak, akiknek mostani szereplése egyike a magyar historia legragyogóbb fejezeteinek. Megelevenedik az olvasó előtt pántlikás, lobogós, virágos katonavonatok egész sora, újra érezzük a bevonulás vérpezsdítő izgalmát, a golyóval való megismerkedés lázát, ellenséget elsöpörő nonvédrohamokat. Előttünk építik meg a zalai gyerekek a rokitnói mocsarak állásait, megismerkedünk hetköznapjaikkal s a vasárnap ünnepi hangulatával a nyírdőri belsejéig. A könyv révén a háború véres, könnyes megpróbáltatásai közepette a magyarságnak sok-sok pompás példányával találkozunk, rohamot vezető törzstisztekkel, kézigranát-tusában előljáró zászóssal, közembereivel, ezüstös hajú népfelkelőivel, névtelen hőseivel a hadrakelt seregnek. A bennitűnt, zalamegyeieket különösen érdeklő szép könyv 3 koronáért megrendelhető a kiadó „Elet” Irodalmi és Nyomda r.-t.-nál Budapest, I. Fehérvári-ut 15.

— **Az utasok podgyászának átvizsgálása.** Mint tudvalegyő, uti podgyászokban szállítási igazolvány, illetve engedély nélkül nem szabad semmiféle gazdasági terményt és lisztneműt szállítani. Az egyes vasúti állomásokon ezután rendőrök, csendőrök vagy pénzügyőrök fogják az utasok kézi podgyászát átvizsgálni.

— **Betöréses lopás.** Az egyik elmúlt éjszakán betörők jártak Mayer Mór lendvaiújlai vendéglő pincéjében. A tettesek álkuccsal felnyitották az ajtót és a pincéből elloptak 55 liter szilvapálinkát és 16 liter rumot, melynek értéke mintegy nyolcszáz korona. Mayer a lopást csak másnap reggel vette észre, amikor a pince ajtaját tárva-nyitva találta. A tettesek eddig még ismeretlenek. A károsult vendéglős annak közlésére kérte föl lapunkat, hogy annak az egyének, aki a tettesek nyomára vezet, 100 kor. jutalmat ad.

— **Az Ország-Világ** legutóbbi száma a gazdag illusztrációkon kívül a következő érdekes szövegtartalommal jelent meg: Haugh Béla: Végre megis (Regény); Dr. Falk Zsigmond: Színházak; Andrikska Károly: A munka; Peczeley Ferenc: Nagypapa; Gajdácok Pál: Nepdalok; Kabai Kálmán: A zenei műveltség; Kordina Lilly: Schumann; Loránt Dezső: Bucsú, stb. Rendess rovatok: Színház, Művészet, Irodalom, Zene, Hírek, Közgazdaság, Sport stb.

— **Az Ország-Világ** előfizetési ára egész évre 16 kor., félévre 8 koroná, negyedévre 4 koroná. Kiadóhivatal: Budapest, V. ker., Hold-utca 7. sz.

— **3,851.822 korona és 19 fillér volt** „Az Est” összes költségeinek végösszege 1915-ben. Ennyire került ennek az amerikai arányokban fejlődött népszerű újságnak az előállítása egy esztendő alatt. Ebből a hatalmas összegből csak a nyomdai költségek 1,515.032 K 72 fillérre rukk. Iyen összegek teszik lehetővé, hogy naponta sok százezer példányban teljesítse független, megbízható és pontos hírszolgálatát. „Az Est” 1915-ben 213,769.750 példányban jelent meg. Az Est egyre fokozódó népszerűségét jelzik ezek a magyar újságírási történetében példa nélküli álló számok.

— **Az „ÉLET”** szerzőioldalmi és művészeti hetilap (szerkeszti Andor József) legutóbbi száma a sok szép képen kívül a következő érdekes tartalommal jelent meg: Rt: Felekezeti hadistatistika; Boros Ferenc; Kinai versek; Domonkos István; Az álom (Elbeszélés); Pasztor József; Az ügyetlen (Regény); Rábonbán; A Damonkosok; Takács Edith; Ejjeli zene (Költetés); Kultura, Hetről hétre; Glosszák; Szerkesztői üzenetek.

A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári-ut 15 c. Előfizetési ár félére 10 korona. Mutatvány-számat ingyen küld a kiadóhivatal.

— **A költő és a dohányhiány.** Alsólendva kiváló fiát, ifj. Binyei Pál „vers- és énekköltő, magyar vitéz”-t a mostani nagy dohányinség megszólalásra készítette. Tegnap az alábbi magas színvonalú vers közlésére kért fel bennünket, amit sietünk közreadni, hátha megszűnik a dohányhiány:

Pipa-vers.

I.

Magyar honpolgárok
Erdőbe járnak,
Leveleket gráblálnak
Azt össze vagdálnak
Szegény polgárok azt pipálnak.

II.

Trafikosok dohányt nem adnak,
Ez által a magyar polgároknak
Istonyu betegségeket okoznak.
Megtűsztelem a méltóságos, kegyelmes urakat,
Ha trafikokba dohányt nem szállítanak
Meltózsák dohánytermelési engedélyt kiadni
Zalamegye Alsólendva kerületében
A jövő esztendőre.

Ifjú Binyei Pál

vers- és énekszerkesztő, magyar vitéz

Szerkesztői üzenetek.

Alajos. Tárcaját csakis úgy használhatjuk fel, ha nevét közli velünk. Nekünk okvetlenül kell tudnunk, hogy kitől közlünk valamit.

35 dekás
tábori dobozok

kaphatók

Balkányi Ernőnél

Alsólendván.

Rendelje meg lapunkat a harcitérén levő férje, fia, testvére, rokona stb. részére. Nagy örömet szerez nekik. **Lapunkat a tábori posta rendszeren kézbesíti!**

319 1916. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Rigó Ferenc végrehajtató javára az alsólendvai kir. járásbíróság P. 1583.5.916. számú kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróság 1916. Pk. 2503.3. számú kiküldtetést rendelve végzése alapján 68 kor. 25 fillérmnyi követelés és jár. kielégítésére Kerkakutas községben

1916. november hó 30-án d. e. 10 órakor

egy tehén és egyéb ingóságok 1000 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Az ingók a becsáron alul el nem adhatók. A vételár azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételárat nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletthez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Ezen árverést az 1908. évi XLI. t.-c. 20 §-a rendelkezéséhez képest mindazon végrehajtatok, foglaltatók és föllüfoglaltatók követelésének kielégítésére is elrendelem, akiknek javára fenti ingókra a foglalás mai napig fogantatosított.

Kelt Alsólendván, 1916. nov. hó 15.

Havc, kir. bir. vjhajtó.

329 1916. vh. szám.

Arverési hirdetmény.

Gál József végrehajtató javára az alsólendvai kir. járásbíróság 1932.2.916. sz. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróság 1916. Pk. 2596.2. sz. kiküldtetést rendelve végzése alapján 514 korona követelés és járuléka kielégítésére Nemesnép községben

1916. december hó 7-én délelőtt 11 órakor

tehen, borjú, bika, szekér és egyéb ingóságok 1660 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az árverést kiküldött felfüggeszti. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételárat azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletthez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Ezen árverést az 1908. évi XLI. t.-c. 20 §-a rendelkezéséhez képest mindazon végrehajtatok, foglaltatók és föllüfoglaltatók követelésének kielégítésére is elrendelem, akiknek javára fenti ingókra a foglalás mai napig fogantatosított.

Kelt Alsólendván, 1916. november 22-én.

Havc, kir. bir. vjhajtó.

A magyar kormány által kibocsátott

hadi kölcsön

hivatalos aláírási helye

Alsólendva-Vidéki

Takarékpénztár R.-T.

— **A „Nyugat.”** Ignóus, Ady Endre és Fenyő Miksa szerkesztésében megjelenő szépirodalmi folyóirál legutóbbi száma a következő igen érdekes tartalommal jelent meg: Návay Lajos: A közeletmezés körül; Schöpfung Aladár: Vargha Gyula; Toth Árpád: Versek; Laczkó Géza: Az estély (Novella); Bartalis János: Versek; Szabo D.: Az elfelejtett arc (Novella); Gellért Oszkár: Bethmann Hölweg új arcai; Fenyő Miksa: A lengyel királyság; Ambrus Zoltán: Háborús jegyzetek; Fenyő Miksa: „Farsang”; Havas Gyula: Versek. Figyelő-rovat.

A „Nyugat,” amely minden hó 1-én és 16-án jelenik meg, egy évre 28 K, félére 14 kor., egyes szám 1 K 40 fill. Fomunkatársak: Ambrus Zoltán, Babits Mihály, Elek Artur, Halász Imre, Kaffka Margit, Laczkó Géza, Mörz Zsigmond, Osvát Ernő és Schöpfung Aladár. A „Nyugat”-ból mutatvány-számat díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, VI. Vilmos császár-ut 51.

30 A magyar külföldi és regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért! **30** Minden füzet egy befejezett teljes regény! **»MILLIÓK KÖNYVE«** Minden kéthétben egy regény jelenik meg! **30** FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bársony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! **Egy teljes regény 30 fillér.** FILLÉR **Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban.**

